

אבני אקדח, מקאם סיגא

אבני אקדח שים שערי וגילי כסף,
כלתה נפשי לחצרי כי רב הכסף,
טוב לי מצהלות אבירי מאלפי כסף.

**שארית יוסף, חי אלי, היה מאסף,
עליכם יוסף, חי אלי, אלף פעמים.**

בשמחה חיש תחדני גילת ורנן,
על לב כחותם שימני אשורי כונן,
צדקתך תהנה לשוני חסדך ארנן.

שארית יוסף...

רפדוני בתפוחים תפוחי זהב,
בתוך מגדנות מרקחים מצפים זהב,
אקטיר סמים ממלחים על מזבח זהב.

שארית יוסף...

הילל בן שחר אור זהל על הרי שפר,
בשמים ראש מר ואהל דוד אשכול כפר,
סביבו עלות ונהל ידמה אל עפר.

שארית יוסף...

מלכי תרשיש מאד ירהו כי עמנו אל,
איש אל רעהו יתמהו ראו בן לאל,
כאישון מן ינצרנהו קדוש ישראל.

שארית יוסף...

אדון עולם

אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יציר נברא,
לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו נקרא,
ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלך נורא,
והוא הנה והוא הנה, והוא יהיה בתפארה,

והוא אחד ואין שני, להמשילו ולהחבירה,
בלי ראשית בלי תכלית, ולו העז והמשירה,
בלי ערך בלי דמיון, בלי שנוי ותמורה,
בלי חבור בלי פרוד, גדל כל וגבורה.

והוא אלי וחי גואלי, וצור חבלי ביום צרה,
והוא נסי ומנוסי, מנת כוסי ביום אקרא,
והוא רופא והוא מרפא, והוא צופה והוא עזרה,
בגדו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה,
ועם רוחי גותי, אדני לי ולא אינרא,
במקדשו תגל נפשי, משיחנו ישלח מהרה,
ואז נשיר בבית קדשי, אמן אמן שם הנורא.

אחיי מאין אתם, שמואל יחזקאל עזרא

אחי מאין אתם, מארץ צבי קדושה.
שלוש לכם ולנו, בני האבות שלשה.
מלכנו גנן עלינו, בזכות האבות שלשה.
ורוב שלום בינינו, ונירש העיר ורכושה.
אדון לך חבינו, ותשים לנו ירשה.
לך תוחיל עינינו, ותוציא אבן הראשה.
חזק ללב עמנו, בזכות התורה הקדושה.

אנה אלך מרוחך, ר' ישראל נג'ארה

אנה אלך מרוחך, אנה מפניך אברח,
אברח ממך אליך, ובצל ידך אגיל אפרח.
יה כבודך עולם מלא, אפה האל עושה פלא,
אם לשמים אעלה, שם אמצא אורך יזרח.
שחק לא יכלכלך, וארץ לא תכילך,
מי ימלך רב גדלך, לו פיו כים בקול יצרח.
רקיעי רוס הם כסאך, וארץ הדום רגלך,

גדול שמך ואין לך, צפון וים מערב מזרח.

אסק שמים שם אורך, אציעה שאול הנך,
אחרית ים גם שם ידך, תקחני בלי טורח.

לכן אין לי מנוס בלתיך, ובחמלתך אבוא ביתך,
ואקח מגן תורתך, תורני דרך ואורח.

אשיר לאל אשר שבת, ר' משה הלוי

אשיר לאל אשר שבת, ממלאכתו ביום שבת,
נתנו לעם כבבת, עין תמיד ינצרנהו.
שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

מכבד הוא מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים,
ינוח בו לב עגומים, שמח ישמחנהו.

שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

שבת קדש יום מנוחה, בו נסו וגו' ואנחה,
עם אל בהשקט ובבטחה, שבת ענג יקראוהו.

שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

האל אשר בחר בנו, שבת קדשו הנחילנו,
מן העמים הבדילנו, להיות לנו לאלהים הוא.

שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

הלויים רנה יפצחו, לכבוד שבת כי בו נחו,
כל ישראל בו ישמחו, שמחת עולם על ראשם הוא.

שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

חזק ישלח משיחנו, וישיב את שבינו,
ואז נשבות שבתנו, עולם שכלו שבת הוא.

שמרו ישראל שבת כי, אות ביני וביניכם הוא.

ביעון שפתיי שירה

ביעון שפתיי שירה לאל נורא עלילה,
למשגים מטה מעלה מחזיר גלגל חלילה,
את סבת על כל סבה ועלת על כל עלה,
שוכן סנה מהר יבנה מנורת זהב כלה.
ושבעה נרות עליה הם זאירו למולה,
ושנים זיתים עליה יוצקים שמן למעלה,
האחד מימין הגלה ואחד על שמאלה.
סובב סובב מארבע רוחות נפוצי עם סגלה,
יבואו בנים בחצן עת קבוצ הקהלה,
ירגם נא בתם לבבו כל ישובו לכסלה.
פודה מציל נפש עבדיו מקים ארץ על תלה,
אשר עמד נגד אויביהם עזרם ובשרם בלה,
אשר חשבו לבטל שבת ראש חדש ומילה.
יונתי בחגי הסלע הרימי קול בתפלה,
וקראת ישועה חומותיך ושעריך תהלה,
בן דוד מימין הגלה בן יוסף על שמאלה.
חזק נא דגל בן ישי קרנו תרום למעלה,
מבשר תשלח אליה הוא יקדים בתחלה,
לאמר סלו פנו דרך סקלו המסלה.

ידידי רועי מקימי

ידידי רועי מקימי, ממרמס אנשי לצון,
הגידה לי עתה על מי, נטשת מעט הצאן?
שוב לאסוף נדחיה, כי הם זרע אהוביך,
ראה את שלום אחיך, וגם את שלום הצאן.
רעני בנאות דשאים, תן מרעי על כל שפאים,
בזרעך קבץ טלאים, וסחב צעירי הצאן.

ולמזחיר ולנזקר, שלומים תן כמי נהר.
הדף קמי אל קנא, במוג לבב ובמגנה,
ונרחיב פה נמלא נא, לשוננו לך רנה.
דעה חכמה לנפשך, והיא כתר לראשך,
נצר מצות קדושך, שמר שבת קדושך.

האל העירה וראה,

האל העירה וראה, צר על עם שפל וגאה,
פורץ גדר, חדר עדר, הנלעה,
נע במדבר, נשבר בבר, אין רואה.
צעיר חוזה מדות, ובשם קדושך בטוח
אל חי כמה, שמה למה, ינוח
גם יתעז, חמדן ומדן, עם שוח.
יונה כי בי תוחלתך, ראיתי בשבי שבתך,
גאון נפשי, חפשי ונשי, צוק עתך,
חכי בתי, עתי אתי, משכרתך.
נוסעה יונתך חונה, בכפור ובקרח לנה,
גם בחרב, עורב אורב, ליונה,
לבה שואל, מאל גואל, יבוא נא.

ראש ישאו בנים דורשי, יובילו מלכים שי,
צאני אקנה, אפנה אבנה, מקדשי,
אהיה דורש, שרש יורש, בן ישי.
ובנה מקדש ומגדל, ציון וכבוד צר ידל,
אותה השב, אשב נשב, שה נבדל,
תוף אוילמך, עמך ושמןך, יתגדל.

אשיר לאל גאה גאה,

אשיר לאל גאה גאה, הראה ידו הנפלאה,
על צר לפניו התגאה, ואמר מי הוא יי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.
מרפבות פרעה וחילו, במי אדירים צללו,
שמעו עמים אז נבהלו, ואמרו אין אל פי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.
שועת עמך הקשבת, ונס סוף להם בקעת,
ורודפיהם בו טבעת, נלחמת להם יי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.
הגדילו מהלל לשמו, משה וישראל עמו,
על סוס רוכבו גם כסמו, אז שרו שירה ליי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.
הללים שרו במחולות, כי מצרים בא במצולות,
ויכסומו התהומות, אז האמינו ביי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.
חזק השב שכונתך, על הר ציון נחלתך,
מקום מכוון לשבתך, כוננו ידיך יי.
אז ישיר משה ישראל השירה הזאת ליי.

דרור יקרא,

דרור יקרא לבן עם בת, וינצרךם כמו בבת,
נעים שמכם ולא נשבת, שבו נוחו ביום שבת.
דרש נוי ואולמי, ואות ישע עשה עמי,
נטע שורק בתוך פרמי, שענה שועת בני עמי.
דרך פורה בתוך בצרה, וגם בכל אשר גברה,
נתץ צרי באף עברה, שמע קולי ביום אקרא.
אלהים תן במדבר הר, הדס שטה ברוש תדקר,

אָמור נא פוּדי מצילי, עד אן עוילי מנהילי!
ירעני רוּעה אוילי, ויהי הַבּל רוּעה צאן.

לעירי יד הורי בּנו, הביאנו ומשול בּנו,
נאמר לגור באַרץ באנו, כי שם אין מרעה לצאן.

חון על עניינים מרודים, צבאו עליהם גדודים,
הבט וראה העתודים, כּל העולים על הצאן.

זכור כי את למו נצח, וזר ידושים כקצח,
למה זנחת לנצח, יעשו אפד בצאן?

קבץ אלפים וצאנה וחלצם מיד שונא,
ומהרה על ידי מונה, עוד תעבורנה הצאן.

בנה מקדש ואריאל, ושלח מבשר ישראל,
יאמר בא לציון גואל, רחל באה עם הצאן.

יה ריבון עלם, ר' ישראל נג'ארה

יה רבון עלם ועלמא,
אנת הוא מלכא מלך מלכא,
עובדי גבורתך ותמהיא,
שפר קדמי להחיה.

שבחיך אסדר צפרא ורמשא,
לך אלהא קדישא ברא כל נפשא,
עירין קדישין ובני אנשא,
חיות ברא ועוף שמא.

רברבין עובדיך ותקיפין,
מכך רמא זקף כפיפין,
לו יחי גבר שנין אלפין,
לא יעל גבורתך בחשבנא.

אלהא די לך יקר ורבותא,

פרק יתענד מפום אריותא,
ואפק עמד מגו גלותא,
עמא די בחרת מכל אמא.

למקדשך תוב ולקדש קדשין,
אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין,
ויזמרון לך שירין ורחשין,
בירושלם קרתא דשפריא.

יהיו כמוץ, ר' ישראל נג'ארה

יהיו כמוץ עובדי כמוש, ולעובדי כל זבא חבל,
אשר כל איש פסלו יעמוס, ולכל פול יקשור חבל,
ובתוך חיקו אותו יכמוס, שר לו תוך קהל וחבל,
ובעת צרה יאטום אוזן, כאילו אינו בתוך חבל,
אשרי עם אל חי גורלו, ובאל חי נפל לו חבל.

שמע ישראל והבן, כי לא כצורנו צורם,
צורם תוך חיקם ורחוק, משועתם ומשבָרם,
וצורנו קרוב לכל קוראיו ומאד נשא ורם,
מי בשחק ידמה אליו, ומי כמוהו בתבל,
אשרי עם אל חי גורלו, ובאל חי נפל לו חבל.

רועי אליל ישאוהו, ועל כתר יסבלוהו,
ורוענו נושא עולם, ואין יתמוך בימינהו,
הן לא ייעף ולא ייגע, בוטח בשמו אשרהו,
זה אלי הוא ואנהו, עלי עשור עלי נבל,
אשרי עם אל חי גורלו ובאל חי נפל לו חבל.

אל ישפוט תבל בצדק, ובמישרים ידין עמים,
ישמיד עם טובם כחֶדֶק, עובדי אלילים אלקים,
וירומם עם בחר לו יה לסגלתו לעולמים,
יבן מקדשו כרמים ויצמיח את ציץ נובל,
אשרי עם אל חי גורלו ובאל חי נפל לו חבל.

יום השבת אין כמוהו

יום השבת אין כמוהו, ברכו אלהים ויקדשהו.

מיום ראשון עד יום ששי,
לקראת שבת נכספה נפשי,
כי בשבת אצא חפשי,
וכי יום מנוחה אקראהו.

נגיל ונשמח כי טוב להודות,
ונזמר עליון על כל אודות,
כי השבת לנו חמודות,
איש בער לא ידעהו.

צוה לעשות שבת כהלכה,
אז מסיני מצוה ערוכה,
גם היא לשומרה כתר מלוכה,
וכבוד וקדר תעטרהו.

ומאהביה זמים וארכיו,
וגם טועמיה חיים זכו,
ובנתיב ישר המה ילכו,
עדותיו בכל לב ידרשהו.

רצה יי ובחר בּנו,
מכל לשון הבדילנו,
ויקדשת השבת הנחיל לנו,
כל זרע יעקב כבדוהו.

יום יום אודה

יום יום אודה לאל אשר בחר בּנו,
מן העמים לסגלה לו לקחנו,
על הר סיני את תורתו הנחילנו,

עשרת דברות קדשו השמיענו.

צבא מרום רבותים ירדו עמו,
בעת אשר נגלה לישראל עמו,
מסיני בא וזרח משעיר למו,
בקול שופר חזק מאד יענינו.

חרד ורגז הר סיני עת ביאתו,
להנחיל דת לישראל סגלתו,
על יד משה עבד אל נאמן ביתו,
ושם עין בעין ראתה עינינו.

קדוש, כאז תגלה מלכותך עלי,
למקדשי שובה ושכון תוד אהלי,
ולי הטח שלום כמי נהר אוילי,
ועינינו יראו וישמח לבנו.

יונה מה תהגי, ר' יהודה הלוי

יונה, מה-תהגי ומה-תהמי,
חגיגה חגי, נדרך שלמי.

העוד לי תקנה לצאת משבי
ולתשיג תאונה על הר הצבאי?
תראוני דנה מנד אוהבי,
למה תקראנה לי עוד נעמי?

ולו יתן לי אבר פדרור
לעוף אל תלי לקרא לי דרור,
ונפר היכלי ארקח מר-דרור,
אשק מאהבה מדרך פעמי.

דיך כי מלכך יגו בעדך,

ובארץ חשךך יכין צעדך,
שופר אל חפך, כי בא מועדך,
דברי על לבך: נחמי נחמי.

השם את פני אל עבר פני
הדרת הר סיני ומקום הסנה,
ישמיע אזני מיטב מענה,
אבטח באדני כי ידע שמי.

יערת דבש, ר' ישראל נג'ארה

יערת דבש על לשונך, לבנה כלבנה,
ערבו לי שירי הגיונך, פצחי לי שיר רננה,
עתה אמיר לך זמנך, אחרי בלותך עדנה,
שושנה, אנדיל ששונך, שושנה רעננה.

שבעת נוד במדינות, ובמדבר מלון אורחים,
חוץ למנוחות שאננות, ומשפנות מבטחים,
את רעיתי בין הבנות, כשושנה בין החוחים,
הכאיבך הרווח לענות, מכל עבר ופנה.

שושנה, אנדיל ששונך, שושנה רעננה.

ראה ראיתי דמעתך, על פניך נתכה,
אעל מזור אל מפתך, גם לשברך ארוכה,
יש תקנה לאחריהך, ושבנו בנים למלוכה,
וצרים שומרים רעתך, יהיו משל ושמירה.

שושנה, אנדיל ששונך, שושנה רעננה.

אל סף נכסף אל לבבך, הוא בנוי לתלפיות,
שם אקבצך ואשיבך, ממעונות אריות,
ושמה אשכן בקרבך, כמו שנים קדמוניות,
עוד לנצח לא אעזבך, יונה, לחרב יונה.

שושנה, אנדיל ששונך, שושנה רעננה.

יפה דמעתך ראיתי

יפה דמעתך ראיתי, שמעתי קולך אתחלחל,
שבתך בין נוגשים פניתי, אשר לבבם בד בחל,
ראיתי כרם חמדתי, אכלו אריה גם שחל,
אל גנת אגוז ירדתי, לראות באבי הנחל.

מלכי מצד פעלותיו, נפר יקר גדלתו,
שם במצרים אותותיו, על יד משה נאמן ביתו,
הנחיל לעמו תורתו, כי כם בחר לסגלתו,
מי ימלא גבורותיו, ישמיע את כל תהלתו.

ירעד לבי, ר' ישראל נג'ארה

ירעד לבי עת שיר יהגה, ידפוק שן בשן,
יבער בקרבו נחלת, ידמה אוד עשן,
שם נגדו גדלת קונו, ישועות חוסן,
ושפלותו אשר נמשל, עפר ודשן.

רבי רבבות צבאיו, רזה ודשן,
אין גם אחד יעצור הודות, אל ער לא נשן,
אל מוציאי ממצרים, וארץ גושן,
הוא ישביע מהר נפשי, חלב ודשן.

בן אדמה הבל ניבו, גבו גב חומר,
איד לפני שוכו שחקים, יערוף אומר,
מלאכים וגם אופנים, אין הלל גומר,
ואיד אני פרעוש קטן, אשיר ואזמר,
שמתי זאת לנגד לבי שער תסמר,
אכל נשענתי על הוד אל, ובו אתאמר,
הוא נשים בפי מענה, לאסוף כעומר,
דברי תשבחות משגבי, ישראל שומר.

כירי רם, ר' יוסף חיים

כירי רם כירי רם, על יד משה בן עמרם.
זה ארון הברית, הכתוב אשורית,
את אויבינו יכרית, בזכות משה בן עמרם.

זה הדור בלבשו, מצוי לכל דורשו,
חיש נשמע פרושו, מפי משה בן עמרם.

זה בהיר פחמה, אמירה נעימה,
נתן משמיה, ליד משה בן עמרם.

זה האור הבהיר, לישראל הזהיר,
ואור זה הוא הנהיר, פני משה בן עמרם.

זה חמדה יקרה, חכמה מפארה,
והנה הוא נקרא, על שם משה בן עמרם.

זה מאור העולם, המחיה את כלם,
משכל הנעלם, קבל משה בן עמרם.

זה לחם חכמים, אשר בו לוחמים,
דבריו חתומים, ביד משה בן עמרם.

כל עלמות אהבך, ר' ישראל גניארה

כל עלמות אהבך, כי שמך תורק שמך,
אותי תשא בחיקך, פאשר ישא האומן.

ידיד חשקי ראה עשקי, ולקול זעקי מרום פנה,
עד אן אחזה שמי נבזה, עמי רזה אויבי שמך.
אותי תשא בחיקך, פאשר ישא האומן.

שובה אלי תוך אהלי, את היכלי מהר בנה,
למה יפה תהי חרפה, כמו אשפה וכמו דומן.
אותי תשא בחיקך, פאשר ישא האומן.

ריבה ריבה מיד אויבה, אכל טובה אותה שגא,
אותו שים צור עזוב עצור, גבא בצור ויטמן.

אותי תשא בחיקך, פאשר ישא האומן.

אל עם נכאה ענדך הראה, אל מתנאה בצר עונה,
זרעו הרבה שים כארבה, כי האמין באלהי אמן.
אותי תשא בחיקך, פאשר ישא האומן.

מה נאוו עלי ההרים, ר' שמעון בר נסים

מה נאוו עלי ההרים רגלי, מבשר שלום בבנין עירך.
קול צופנדך ישאו קול רנה, התנערי מתוך מגנה,
עין בעין תראי שכינה, ושבנו בניך לגבולך.

לשבויים דרור, בשיר ומזמור, אל בית הר המור,
יהי שבילך,

סלו סלו את המסלה, פצחו רננה ותהלך,
גבא מבשר בלשונו מלה, קומי עורי כי בא אורך,

צאי מבבל קרית עובדי בל, כנור ונגבל, אז יהי
שירך.

שוש ישישו כל אבלי ציון, לבא לחסות בצל העליון,
בנה אבנה לך גנה אפריון, אכין פסא לדוד מלפך.

שאי עיניך וראי בניך, באו אליך לאור באורך,
תחת חשך אשים לך אורה, אז מציון תצא התורה,
הנה גדול הוא אים ונורא, ביום שימי כתר לראשך.

עד מתי פלה יפה ומעלה, לזר בעולה כדל והלך,
עורי עורי עדת ישראל, אחיש אשלח ינון וגואל,
וגם אקים לך חומות אריאל, זכר אפך חסד נעורך.

מי ומי בלתך היוצר

מי ומי בלתך יוצר, רחום חנון גלותנו קצר.

מעולם חי נסכת מראש, אל מתנשא לכל לראש,
ומיד קמינו דמנו תדרש, דמם ינהר מעל גשר.

מי ומי בלתך יוצר, רחום חנון גלותנו קצר.

אתה הוא אבינו מלכנו, בך בטחנו מושיענו,
יי חננו לך קוינו, בן דוד קל פנשר.

מי ומי בלתך יוצר, רחום חנון גלותנו קצר.

ישמע בערי יהודה, קול ששון וקול תעודה,
וירושלים יקרה חמודה, ישמע ביה קול מבשר.

מי ומי בלתך יוצר, רחום חנון גלותנו קצר.

ראשון לציון הנה הנם, כהנים ולויים על דוכנם,
וכל בית ישראל ישובו לאיתנם, כבוד וגדלה ועשר.
מי ומי בלתך יוצר, רחום חנון גלותנו קצר.

עד אנה יונה, ר' יוסף חיים

עד אנה יונה תצטקה מבית חמדתה רחוקה,
גולה וסורה פזורה אסורה עשוקה,

לך יי שוקקה מהר ושלח נא לה עזרה,
חומה תמה רמה חי יסד לך,

חומה תמה רמה חי בנה לך,
גלה מלכותך וכבודך בביתך תאירה.

גבא לציון הגואל יציי ופרח ושראל,
אשר הוא נבדל ונחדל וכמו דל הוא שואל,
לראות בבנין אריאל בנוי בכבוד תפארה.

נא חיש הזרח אור ישרים קבץ נדחים ופזורים,
בין העריצים לחוצים רצוצים אסורים,
חיש נא יעופו כנשרים לנחלת אל הבריה.

יפת עינים ותמה עד אנה תהיה שוממה,

נאנה ויפה לך צופה נכספה והומה,
שלח גואל אל יתמהמה חיש נא בא גבא במהרה.

בן דוד דגול מרבה ירום ונשא וגבה,

ימשול לבדו בהודו וכבודו בחבה,
יארץ זמים בטובה ילבש בראשו עטרה.

נאזר בקדש מתניו לא ישפט למראה עיניו,
כשמש יאיר אז נהיר ונהיר אור פניו,
וגם לא למשמע אזניו יוכיח בדת ובתורה.

יזכה לרוח נכונה דעת ויראה עליונה,
יגדל וישמח הוא צמח חיש יצמח פשוטנה,
לו רוח חכמה ובינה ורוח עצה וגבורה.

מחיה רוח שפלים ויאירה לאפלים,
לו מבקשים ודורשים ישישים וגדולים,
ושפט בצדק דלים ינחם בדרך ישרה.

עוזי אליך אשמורה, ר' עבדאללה כציר חנין
עזי אליך אשמורה, שבת קדשך מה נורא,
כי על עמך, ברכתך מידך עשירה,
זכר רב טובך אזכרה, להודות שמך אברהם.

עיני, לב, רוחי, חי פעלך,

עיני, לב, רוחי, חי אשיר לך,

בקהל אמונים ונונים, ברננים וזמרה.

ביום השבת בחרת, בו לישראל הודעת,
מתנה טובה, בנדבה ובחבה נתת,
תורה בו להם הנחלת, ותופע עליו נהרה.

דבר המלך ודתו, אהגה בם ביום שבתו,
אשלח פארות, טל אורות, להורות במלאכתו,
ובכניסתו עד צאתו, יראת יי טהורה.

ייטב לבי על שלחני, בשם ריח טוב בימיני,
יון הרקח, בלקח טוב, אפקח את עיני,
תורת חסד על לשוני, חסדי יי אשירה.

המעג שבת רב טובו, נותנים לו משאלות לבו,
לא ידעך גור, וצורו בעזרו וסביבו,
תורת אלהיו בקרב, ערוכה בכל ושמורה.

ושומר שבת מחול לו, נחלת עולם גבולו,
בלי מצרים, מזרים אכזרים יציל לו,
ואיש לפי מהללו, זוכה לנשמה יתרה.

הנחל עליון עם ישלם, הר צבי קדש ואולם,
ושם יחנו, ישכנו ירונו בקולם,
חטיבה אחת בעולם, ושמך גדול בגבורה.

קום עם נחל, מנחם מוסטקי. מקאם חיג'אז
קום עם נחל שוב קום, הבה קום עם נחל, קום,
מזרח נמה חזק, ארץ חמדת אבות, קום,
הבה נרימה דגל יהודה.

אנא למזרח אל חי, הבה החזר עמך מגלות,
שבעה חיל פרס מדי, יה אב שלח אלי, אליהו,
הבה נרימה דגל יהודה.

תן לארצי טוב רב, השב איש לנחלתו,
כל עם בניו יבואו, יחד בית מקדשו,
הבה נרימה דגל יהודה.

רוני יעלה, ר' ישראל נג'ארה

לני יעלה, בת איש חלק, שירה לידדי,
לרום עלה, לבי חלק, הגדיל נדודי,
לב מר מה לך, על עמלך, כחלל תנאק,
אם אל מלך, טוב נמלך, יעדך עדי.

לב מר מה לך

יום יום חפי, לדוד חשקי, שוכן מעונה,
הדר ילבש, יכאוב יחפש, נדיו תרפינה,

יחן מלכי, עדתי כי, עת לחננה,
יבנה אוכלם, כימי עולם, ישב עמדי.

לב מר מה לך

שירי שיר על, אשר פעל, פועל ישועות,
ידו חשף, צאנו אסף, הנה צולעות,
חסדו נפץ, בא מקפץ, על הגבעות,
אל הר המור, צאנו לשמור, יגמר בעדי.

לב מר מה לך

רדי תמה, ביד רמה, על כל נוגשך,
אל תערצי, חיש לחצי, את לוחציך,
לא בחנית, אך במענית, שם אל עושך,
הוא מגדל עז, בשמו יעז, עמי וגדודי.

לב מר מה לך

אם את דלה, גם שפלה, מכל לאמים,
תעלי מעלה, ודעי יעלה, באמת ובתמים,
כי רם נופל, וכל שפל, יעלה רמים,
ולעד נאמן, הנה זמן, עדי שיהדי.

לב מר מה לך

לילה ויום, לאל אים, ערכי שועתך,
עד לך יקשיב, וחישי ישיב, אותך לנותך,
יקבוץ דודך, את נדודך, אל עיר חמדתך,
יבנה שילה, ולעולם לא, ימוט יסודי.

לב מר מה לך

חזקי אמצ, ופה פצי, לערוך מהלל,
לאל גאה, שיר לו יאה, גדול ומהלל,
תמיד שירה, לו אעירה, אליו אתפכלל,
הוא אל עזי, ומעזי, ישעי וכבודי.

לב מר מה לך.

שובי נפשי, שלמה צאלח

שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי.

שָׁמַךְ בְּתִיחַ הַטְּהוֹרָה,

תַּחַת כֶּסֶה יְהִי שָׁם שְׁמוֹנָה,

שְׁמִירֵי מִצּוֹת וְגַם תּוֹרָה,

עָשִׂי צִדָּה לְאַרְחִיכִי.

שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי.

לֹא תִשְׁכַּח אֶת מַחְצַבְתְּךָ,

תִּמְיד זְכָרִי אֶת יוֹם שׁוֹבֶךְ

אֶל תִּבְיטִי אֶל זִהְבֶּךָ,

לֹא יוֹעִילוּךָ כָּל אוֹצְרֶיכִי.

שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי.

מֵאֵד יִשְׁמַח גִּיל יוֹצְרֶךָ,

אִם לֹא תִטִּי לְקוֹל יִצְרָךְ,

אַזִּי יִגְדִּיל אֶל שְׁכָרְךָ.

בְּגוֹ עֶדֶן כָּל גְּמִיכִי.

שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי.

הִי בְּכָל עֵת נְכוֹנָה,

לְהַקְבִּיל אֶת הַשְּׂכִינָה,

לְשׁוֹב בְּגִיל שָׁם עֲלִיוָנָה,

לְחִיּוֹת מְאוֹר אֲדוֹנֶיכִי.

שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי.

שיר השירים, שמואל בן יצחק חיים שאמי

שִׁיר הַשִּׁירִים בְּפִי יִשְׂרָאֵל, רִגְלִי מְבַשֵּׁר מִדְּלָג עַל

הָרִים.

מִתִּי נִרְאָה שָׁם הַמְרָאָה, בֶּן דָּוִד בְּלָבוֹשׁ הַדָּרִים.

וּקְבוּץ עַמִּים הַנְּדָחִים, מְאַרְצוֹת זָרִים וְנִכְרִים.

אֲשֶׁרִי אֲנִשִּׁי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן, מְכַלֵּל יוֹפִי וּמִפִּי יִקְרִים.

לֵךְ אֲנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ, קִבְּצֵנוּ וְנִלְךְ מִיִּשְׂרָאֵל.

חֲזֹק יְדֵי הַמִּינִחִלִּים, לְהוֹדוֹת לָךְ שְׂבַח וְשִׁירִים.

שואף כמו עבד, ר' שלמה אבן גבירול

שׁוֹאֵף כְּמוֹ עֶבֶד יִשְׂאָף לֵיד רְבוֹ,

חֲסִדֶּךָ פְּרוֹשׁ עָלָיו וְקִרְעַ שְׁטָר חוּבוֹ.

לֹאֵל אֲמִירְתְּךָ "שׁוּבוּ וְאִשׁוּבָה",

הִיָּה כָרֵב חוּבֵל נִכְנַע בְּמַצְבוֹ.

מִשְׁעוֹל תְּשׁוּבָתְךָ תִּפְתַּח לְעֶבֶד קָם,

טָרָם לְהַתְפַּלֵּל לָךְ יִצְרָךְ נִיבוֹ.

הֵה לִי בַעַת רוּאִי שִׁיבָה זְרוּקָה בִּי,

לְבִי בָּיִם חֲטָאוֹ יִשְׁחָה בְּמִי עֲצָבוֹ.

נִשְׁמַת מִיִּחְלָךְ תִּעֲדִיד עָלֵי לְבוֹ,

לֹא יַעֲשֶׂה עוֹל מֵאַחֲרֵי שׁוּבוֹ.

שפל רוח, ר' שלמה אבן גבירול

שְׁפַל רוּחַ שְׁפַל בְּרַךְ וְקוֹמָה,

אַקְדָּמָךְ בָּרֵב פֶּחַד וְאַיָּמָה.

לְפָנֶיךָ אֲנִי נִחָשׁ בְּעֵינִי,

כְּתוֹלַעַת קִטְנָה בְּאֲדָמָה.

מִלֵּא עוֹלָם אֲשֶׁר אֵין קֶץ לְגִדְלוֹ,

הַכְּמוֹנִי יִהְיֶה לְךָ וּבִמָּה?

הַדָּרֶךְ לֹא יִכִּילוֹן מִלֵּאכִי רוּם,

וְעַל אַחַת אֲנִי כְמוֹהָ וְכָמָה.

הַטִּיבִית וְהַגְדִּילָת חֲסִידִים,

וְלָךְ תִּגְדִּיל לְהוֹדוֹת הַנְּשָׁמָה.

עת שערי רצון, ר' יהודה אבן עבאס

עֵת שַׁעֲרֵי רָצוֹן לְהַפְתָּח, יוֹם אֶהְיָה כְּפִי לֹאֵל שׁוֹטֵחַ,

אֲנִי זָכָר נָא לִי בְּיוֹם הוֹכַח, **עוקד והנעקד והמזבח.**

בְּאַחֲרִית נֶסֶה בְּסוֹף הַעֲשָׂרָה, הִבֵּן אֲשֶׁר נוֹלַד לָךְ

מִשְׁרָה, אִם נִפְשֶׁךָ בּוֹ עַד מֵאֵד נִקְשָׁרָה, קוֹם הַעֲלֵהוּ

לִי לְעוֹלָה בָּרָה, עַל הַר אֲשֶׁר כְּבוֹד לָךְ זוֹרַח.

עוקד והנעקד והמזבח.

אֲמַר לְשָׂרָה כִּי חֲמוּדֶךָ יִצְחָק, גִּדֵּל וְלֹא לְמַד עֲבוֹדָת

שַׁחַק, אֲלֶךְ וְאוֹרָהוּ אֲשֶׁר לוֹ אֵל חָק, אֲמַרָה לָכֶה

אֲדוֹן אֲבָל אֵל תִּרְחַק, עֲנֵה יְהִי לְבָדֶךָ בְּאֵל בּוֹטַח.

עוקד והנעקד והמזבח.

וְיִהְיֶה כָּל מִלֵּאכִי מִרְפָּכָה, אוֹפֵן וְשָׂרָף שׁוֹאֲלִים

בְּנִדְבָה, מִתְחַנְּנִים לֹאֵל בְּעַד שֶׁר צָבָא אֲנִי, תִּנֵּה

פְּדִיּוֹם וְכִפָּר הִבָּה, אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי גֵרַח.

עוקד והנעקד והמזבח.

אֲמַר לְאַבְרָהָם אֲדוֹן שְׁמִים, אֵל תִּשְׁלַחָה יָד אֶל

שְׁלִישׁ אוֹרָם, שׁוּבוּ לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכִי מִחֲנִים, יוֹם זֶה

זְכוֹת לְבָנִי יְרוּשָׁלַּיִם, בּוֹ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אֲנִי פוֹתַח.

עוקד והנעקד והמזבח.

לְבָרִיתְךָ שׁוֹכֵן זָבוּל וְשְׁבוּעָה, זְכָרָה לְעֵדָה סוֹעֶרָה

וְנִגְוָעָה, וְשִׁמְעַת תִּקְוָעָה תוֹקָעָה וְתִרְוָעָה, וְאֲמַר לְצִיּוֹן

בָּא זְמַן הִשְׁוּעָה, יִנּוֹן וְאַלְיָה אֲנִי שׁוֹלַח.

יה הצל יונה מחכה

יְהִי הַצֵּל יוֹנָה מִחֲפָה, וְדַמְעָתָהּ לָךְ מִפְּכָה,

וְתִשְׁמַח בְּךָ אֶתְּהָ מִלִּפְנֵי, בְּשִׁמּוֹנִת יְמֵי חֲנֻכָּה.

הוֹדוּ לְגִאָה עַל גֵּאִים. וְנוֹרָא עַל כָּל נוֹרָאִים,

הַצִּיל אֶת נִין חֲשִׁמוֹנָאִים, מִיָּד צָר כִּי בָהֶם הִכָּה.

וְיִשְׁרִי עִמָּךְ שִׁירוֹת, וְזִמְרֵי מִפִּי יִקְרוֹת,

בְּהַדְלִיקָם אֶת הַנִּירוֹת, בְּשִׁמּוֹנִת יְמֵי חֲנֻכָּה.

דָּרְשׁוּ לֹאֵל כָּל לְבָבוֹת, כִּי גָמַל עָלֵינוּ טוֹבוֹת,

שְׁמַחוּ בָּנִים עִם הָאֲבוֹת, בְּדַת מִנִּי יָם אֶרְכָּה.

האל ימינו יחדש, וצר להריגה יקדש,
ישלח עזרך מקדש, ומציון יסעדך.

אז ירנן, ר' יוסף חיים (הבן איש חי)
אז ירנן עץ היערים, לפני אל אדיר אדירים,
יעיר זמירות ושרים, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.
ברוך אל שוכן ערבות, הבורא נפשות רבות,
וברא אילנות טובות, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.
רם אל בשמי מעונים, ברוך מברך השנים,
מצמיח ענבי גפנים, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.

כבדו אל באורים, הגדיל ענפים וזמרים,
וברא זיתים ותמרים, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.

יתברך חי דר מעונה, מצמיח פרי תאנה,
נודה לו בשיר ורננה, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.

הללו אל חי בזמירות, המגדיל על מי נהרות,
רמונים ומיני פרות, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.

חזקו לבבות שובבות, שמחו בנים עם האבות,
כה נזכה לשנים רבות, אשיר שיר חדש.
יתפאר אל חי צורנו ושמו יתקדש.

יהי שלום בחילנו

יהי שלום בחילנו, ושלח בישךאל,
בסימן טוב בן בא לנו, בנמיו יבא הגואל.

הילד יהי רענו, בצל שדי יתלונן,
ובתורה אז יתבונן, יאלף דת לכל שואל.

ומקורו יהי ברוך, זמן חיו יהי ארוך,
ושלחנו יהי ערוך, וזבחו לא יתגאל.

שמו יצא בכל עבר, אשיר יגדל יהי גבר,
וליראי אל יהי חבר, יהי בדורו כשמואל.

עדי זקנה וגם שיבה, יהי דשן בכל טובה,
ושלום לו ורב אהבה, אמן בן יאמר האל.

הנמול בתוך עמו, יחיה לאביו ולאמו,
ויהיה אלהיו עמו, ועם כל בית ישראל.

אבני אקדח, 1
 אדון עולם, 1
 אז ירנן, 8
 אחיי מאין אתם, 1
 אנה אלך מרוחך, 1
 אשיר לאל אשר שבת, 1
 אשיר לאל גאה גאה, 2
 דרוור יקרא, 2
 האל העירה וראה, 2
 יביעון שפתיי שירה, 2
 ידידי רועי מקימי, 2
 יה הצל יונה מחכה, 7
 יה ריבון עלם, 3
 יהי שלום בחילנו, 8
 יהיו כמוך, 3
 יום השבת אין כמוהו, 3
 יום יום אודה, 3

יונה מה תהגי, 4
 יערת דבש, 4
 יפה דמעתך ראיתי, 4
 ירעד לבי, 4
 כירי רם, 5
 כל עלמות אהבוך, 5
 מה נאוו עלי ההרים, 5
 מי ומי בלתך היוצר, 5
 עד אנה יונה, 5
 עוזי אליך אשמורה, 6
 עת שערי רצון, 7
 קום עם נחל, 6
 רוני יעלה, 6
 שואף כמו עבד, 7
 שובי נפשי, 7
 שיר השירים, 7
 שפל רוח, 7